

հարցուցին թէ նոր հարսնետունն ուր է, իմացան տեղը և Հայրանի յայտնեցին:

Հայրան քանի ջոջերով զնաց, տեսաւ որ իր տան աղքատն լաւ հագուած կապուած, մեծ քօշք ու սարի մէջ նստած, բարձի թիկնած, երկար չպխով դալիօնը կը ծխէր:—Հայրան, արի, ի՞նչ շէկըւար, էլման էն մարդն իմ, չուրի մարդ աղքատ չեղնի, չիմնայ թէ ինչ կայ աշխար: Այս մարդը Չախոն էր:

Այժմ ևս Չախոյի տուն կայ, 79 թուին տեսայ նորա թոռները, որ ասեղ ու դերցան չունէին պատառոտած շորերնին կարելու, այլ պատռուածներու ծայրերն իրար կապած էին:

Յ Ո Վ Ա Ս Ա Փ ¹

Յովասափ Պարսկաստանի Խոյ քաղաքից էր. Հասան խանի պատերազմներու միջոցին ինքն ևս սարվազ (զինուոր) էր Պարսից բանակին մէջ:

Հասան խանի հրամանատարութեան ներքե գտնուած երեք խաներն, որոց մին Մազի խան կը կոչուէր, աւերեցին, աւարի առին Մանազկերտ, Խամուր, Անդափ, Մէարդազեար, Ախաշկերտ և Խաղեազ, երեք սիրուն աղջիկ փախուցին Դաւոյ գիւղից, որոց մէկն Հասան խանի ձեռօք շահին յղեցին, երկուսն պահեցին իրենց մօտ:

Այդ միջոցին մահտարժամ ընկաւ պարսից բա-

1, Յովասափի ղէպըը պատմած է Նահապետ վարժապետ Եահննան, նաեւ պատմել տուած եմ Յովասափի որդի Ալէին, որ ութսուն ամնայ էր եւ կուրացած,